

Bonkelaar te Sliedrecht

De historie van de Bonkelaar gaat terug naar 16 maart 1966 met de installatie van de werkgroep Sociaal- Cultureel Centrum. December 1967 had contact met de architect plaats. De oprichting van stichting 'Bonkelaar' was in 1968. De officiële opening van het gebouw vond plaats op 1 maart 1974. De eerste voorstelling was de operette 'Die Lustige Witwe'. Het einde van de Bonkelaar was minder vrolijk! (BL)

Bonje in De Bonkelaar

We zatte vroeger 't mêest in De Rosmeule die laeter omgedôpt wier as Elektrao. Ok zatte we veul in 't Luifeltjie en in de Promenaode die op 't plaain bij de Hemaot zat. Laeter kwam daer 'n fotozaak van De Jong. De zetbaos in de Promenaode hietende Paul, hij was nie echt 'n fêestnommer. Aailijk was 't 'n brompot die 't verkeerde beroep hâ gekoze. Hoe drukker 't wier, hoe sacherijniger die begon te kijke. We kwamme ok vaak in 't Luifeltjie, daer mosse we gêen spatsies maoke bij Cor Kamermans. Een zoentjie kon nog net deur d'n beugel, mor as ie zat te feezike of te flikflooië met 'n maaisie, dan kreeg ie al gaauw een waarschouwing.

Knokpertjie kwamme d'r bekant nie voor, want dan wier ie bij kop en kont gepakt en naer buitene gesmete deur Corre. Daer hê 'k wel 'n keertie een 'Bitchfight' gezien. Twêe vrouwe die mekaor te lijf gonge met 'r tassie, daermee mekaor om d'r ore slooge en aan mekaors haere stinge te trekke. Netuurlijk onder veul applaus, want zôdiets hadde we nò nooit êeder gezien. In De Bonkelaar begonne ze een disketheek waer ze hêele foute meziek draaide. Discomeziek vonge we een gruwel, mor d'r kwamme daer wel leuke maaisies. De mêeste jongeloi die d'r kwamme, zagge d'r ok hêel anders uit as wij. Die droege broeke mè wijje pijpe en 'n net colbertie. Wij droege 'n spijkerbroek waervan de broekspijpe deur moeders ingenome wazze zôdà ze strak om ie bêene zatte. Een gestreept gevangen T-shirt, zôas de

gebroeders Dalton in de stripboeke van Lucky Luke, hoorde d'r vazellet ok bij. Je haer diende zô lang mogelijk te weze.

Om twaolef uur 's aeves gong d'n disco in De Bonkelaer dicht, en wiere we naer buitene gediregeerd, trewaail in de zaol d'rmaest de Slierechse Ondernemers Verêêniging nog aan de borrel en de bitterballe zat, tot somtije een uur of vier in de nacht. Wij aallemael weer trug naer binnene. "We gaon d'r nie meer uit!" riepe we nog obstinaot. Beljaot, je ben jong en je wil is wat. Achteraf een nie zô slimme actie netuurlijk. Binnen 'n kwertier sting 't hêêle Slierechse pliesiekurreps met de lange lat en pliesiehonde gerêêd om ons d'ruit te knuppelle.

Eêst kwam d'r 'n dillegaosie van drie pliesies naer binnene, om eefies te kijke wat 'r nou percies aan de hand was. " 't Is kieze of dêêle, jonges," zee d'r 'n agent. "Jullie gaon d'r zellef uit, óf we hellepe 'n handjie met de gummi knuppel!" Toe zij me mor naer buitene ge gaon. 't Had aallemael met 'n sisser af kenne lôôpe, mor buite gekomme op 't plaain voor De Bonkelaer, liet pliesiegent Tieleman twêê pliesiehonde los. Bij Robbie Paerdekôôper wier d'r 'n hap uit z'n bêên gebete deur 'n pliesiehond. Nou, toen wazze de raope gaor hoor! D'r onsting 'n complete veldslag met de pliesie, waerbij wij de strijd netuurlijk verlore. 't Is aamel al meer as 40 jaer geleeje. Ja, je was jong en je wou is wat ... Of was 't aanderson? Je ben wild en je jong is wat? ;-)

Een Mandemaokertie